ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος 9
1. Ελευθερία της συνείδησης.....11
2. Απλότητα του νου.....47
3. Η αληθινή απάντηση είναι η εσωτερική σας αντίληψη.....85
4. Κενότητα του νου 137

Σχετικά με τον Όσσο 167
OSHO International Meditation Resort 169
Για περισσότερες πληροφορίες.....172

Πρόλογος

Ξύπνημα ή αφύπνιση σημαίνει ότι το όνειρο τελείωσε – όλα όσα ήταν γνωστά μέχρι τώρα δεν υπάρχουν πια. Έτσι, είναι δύσκολο να πούμε τι σημαίνει αφύπνιση, επειδή η γλώσσα σας είναι εκείνη του ύπνου. Προς το παρόν, οτιδήποτε μπορεί να ειπωθεί σε εσάς ή οτιδήποτε μπορεί να γίνει κατανοητό από εσάς θα είναι στη γλώσσα του ονείρου. Αν πω ότι θα βρείτε ευτυχία, τότε θα σκεφτείτε την ευτυχία που έχετε γνωρίσει στο όνειρο. Αν πω ότι δεν θα βρείτε δυστυχία, τότε θα σκεφτείτε την ίδια δυστυχία που έχετε γνωρίσει στο όνειρο.

Αν σκεφτείτε, δεν θα κατακτήσετε. Γι' αυτό όλοι οι βούδες έχουν σιωπήσει. Όποτε έχει ρωτήσει κάποιος τι θα συμβεί μετά την αφύπνιση, εκείνοι έχουν απλώς σιωπήσει. Είπαν «Ξύπνα και δες», επειδή αυτό είναι πέρα από τη γλώσσα που ξέρετε, ή είναι πέρα από την κατανόηση την οποία έχετε μέσω της γλώσσας. Ούτε η ευτυχία σας ούτε η δυστυχία σας δεν είναι εκεί. Ούτε η γαλήνη σας ούτε η ταραχή σας δεν είναι εκεί. Ούτε η ικανοποίησή σας ούτε

η δυσαρέσκειά σας – οτιδήποτε έχετε γνωρίσει μέχρι τώρα δεν είναι εκεί. Οι γραφές που έχετε γνωρίσει μέχρι τώρα επίσης δεν είναι εκεί. Ούτε οι εικόνες του θείου που δημιουργήθηκαν από εσάς δεν είναι εκεί. Οι έννοιές σας για τον παράδεισο και την κόλαση επίσης δεν είναι εκεί. Όταν εσείς δεν είστε εκεί, ούτε οι έννοιές σας δεν θα είναι εκεί.

Υπάρχει κάτι που δεν μπορεί να περιγραφεί, κάτι που δεν μπορεί να προσδιοριστεί – μπορείτε να το αποκαλέσετε *βράχμαν* ή *βουδότητα* (*buddhahood*), αλλά ακόμα και με αυτές τις λέξεις δεν μπορείτε να γνωρίζετε τίποτα. Αν ξυπνήσετε, μόνο τότε θα γνωρίζετε. Ένας ανόητος άνθρωπος δεν μπορεί να περιγράψει τη γεύση της ζάχαρης, αλλά μπορεί να την απολαύσει.

Τι θα γίνει μετά την αφύπνιση; Θα γευτείτε το θείο, τη γεύση του οποίου προσπαθούσατε να αποκτήσετε καθ' όλη τη διάρκεια των περασμένων ζωών αλλά δεν μπορούσατε – πάντα σας ξέφευγε. Απλώς δεν μπορεί να περιγραφεί. Αν έχετε βαρεθεί τον τρόπο με τον οποίο ζούσατε, τότε αφυπνιστείτε, ξυπνήστε. Αλλά, αν δεν έχετε ούτε το ελάχιστο ενδιαφέρον γι' αυτό, τότε γυρίστε πλευρό και συνεχίστε τον ύπνο σας.

Όμως μια μέρα θα πρέπει να ξυπνήσετε. Ο ύπνος δεν μπορεί να είναι αιώνιος, ούτε μπορεί να είναι η απόλυτη ξεκούραση, ούτε και το σκοτάδι μπορεί να είναι η εμπειρία της απόλυτης αλήθειας. Αργά ή γρήγορα θα πρέπει να ξυπνήσετε – όλα εξαρτώνται από εσάς. Αλλά, όποτε και αν ξυπνήσετε, θα μετανιώσετε που δεν ξυπνήσατε νωρίτερα – απλώς σήμαινε να απλώσετε το χέρι σας– ήταν τόσο κοντά.

Όσσο
Το τραγούδι της έκστασης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ελευθερία της συνείδησης

Σκέφτομαι για ποιο θέμα πρέπει να σας μιλήσω. Υπάρχουν τόσα πολλά θέματα, και ο κόσμος απασχολείται από τόσα πολλά ζητήματα, ώστε αυτός ο δισταγμός είναι πολύ λογικός. Υπάρχουν πολλές σχολές σκέψης, διαφορετικές θεολογικές προσεγγίσεις και θεωρίες για την αλήθεια. Φοβάμαι ότι οι ομιλίες μου θα μπορούσαν να αυξήσουν το βάρος που είναι ήδη πολύ μεγάλο για την ανθρωπότητα. Είμαι πολύ διστακτικός, φοβάμαι να πω οτιδήποτε επειδή μπορεί να κολλήσει στο μυαλό σας. Φοβάμαι ότι μπορεί να κολλήσετε με αυτό που λέγεται, φοβάμαι ότι μπορεί να βρείτε αυτό που λέω πολύ ελκυστικό, και ότι έτσι μπορεί αυτό το κάτι να βρει μια δική του θέση στο μυαλό σας.

Ο άνθρωπος είναι προβληματισμένος και αγωνιά εξαιτίας σκέψεων και δοξασιών. Εξαιτίας των δοξασιών, δεν γεν-

νιέται ποτέ η αλήθεια στη ζωή του ανθρώπου. Η δανεική γνώση και αυτά που λένε οι άλλοι είναι πάντα μαζί σας, σας ακολουθούν και αποτελούν εμπόδιο για την αλήθεια. Η γνώση δεν αποκτάται απ᾽ έξω. Οτιδήποτε συλλέγεται απ᾽ έξω εμποδίζει την αλήθεια.

Και εγώ είμαι έξω από εσάς. Οτιδήποτε πω επίσης θα είναι απ᾽ έξω· δεν πρέπει να το θεωρήσετε γνώση. Δεν είναι γνώση· δεν μπορεί να είναι γνώση για εσάς. Οτιδήποτε σας δίνει κάποιος άλλος δεν μπορεί να είναι η γνώση σας, ενώ υπάρχει ακόμα και ο κίνδυνος να καλύψει την άγνοιά σας. Η άγνοιά σας μπορεί να καλυφθεί, να κρυφτεί, και μπορεί να αρχίσετε να νιώθετε ότι ξέρετε κάτι.

Όταν ακούτε κάτι για την αλήθεια, νιώθετε ότι ξέρετε την αλήθεια. Αφού διαβάζετε για την αλήθεια, νομίζετε ότι την ξέρετε, και έτσι γίνεστε ανάπηροι και ανίκανοι να φτάσετε στην αλήθεια.

Πρώτα, επιτρέψτε μου να σας πω πως οτιδήποτε προέρχεται απ᾽ έξω δεν μπορεί να είναι ποτέ δική σας γνώση. Φυσικά, θα μπορούσε τότε να με ρωτήσει κάποιος γιατί μιλάω. Γιατί λέω το οτιδήποτε; Είμαι απ᾽ έξω και λέω κάτι. Το μόνο πράγμα που θέλω να πω είναι να θεωρείτε οτιδήποτε έρχεται απ᾽ έξω κάτι εξωτερικό από εσάς· μην το θεωρείτε δική σας γνώση. Δεν έχει σημασία αν προέρχεται από εμένα ή από κάποιον άλλο.

Η γνώση είναι η πραγματική φύση του εαυτού του κάθε ανθρώπινου όντος. Και, για να μάθουμε αυτή τη φύση του εαυτού, δεν πρέπει να ψάξουμε έξω. Αν θέλουμε να μάθουμε τι υπάρχει εντός μας, οτιδήποτε έχουμε μάθει απ᾽ έξω πρέπει να το ξεμάθουμε, πρέπει να το αφήσουμε στην άκρη.

Εκείνοι που θέλουν να μάθουν την αλήθεια πρέπει να

αφήσουν τις γραφές στην άκρη. Όποιος μένει προσκολλημένος στις γραφές δεν μπορεί να κατακτήσει την αλήθεια. Και όλοι μας μένουμε προσκολλημένοι στις γραφές. Όλα τα προβλήματα στον κόσμο οφείλονται στην προσκόλληση στις γραφές. Ποιοι είναι οι ινδουιστές, οι μουσουλμάνοι, οι τζαϊνιστές, οι χριστιανοί, ή οι Πάρσοι;* Τι τους κάνει να έρχονται σε σύγκρουση μεταξύ τους; Τι είναι αυτό που τους χωρίζει;

Οι γραφές είναι αυτές που τους χωρίζουν. Οι γραφές είναι αυτές που τους κάνουν να συγκρούονται μεταξύ τους. Όλη η ανθρωπότητα είναι χωρισμένη επειδή κάποιοι άνθρωποι είναι προσκολλημένοι σε συγκεκριμένα βιβλία, και κάποιοι άλλοι είναι προσκολλημένοι σε άλλα βιβλία. Τα βιβλία έχουν γίνει τόσο πολύτιμα, ώστε μπορούμε να σκοτώσουμε γι᾽ αυτά. Τις τελευταίες τρεις χιλιετίες, έχουμε σκοτώσει εκατομμύρια ανθρώπους επειδή τα βιβλία είναι τόσο πολύτιμα. Επειδή τα βιβλία έχουν γίνει αντικείμενα λατρείας, και ακόμα και το θείο που υπάρχει εντός του ανθρώπου μπορεί να υποβιβαστεί, μπορεί να απορριφθεί, μπορεί ακόμα και να νεκρωθεί. Αυτό έχει συμβεί, και αυτό συμβαίνει ακόμα και σήμερα.

Ο τοίχος ανάμεσα σε έναν άνθρωπο και σε έναν άλλον είναι φτιαγμένος από θρησκευτικές γραφές. Σας έχει περάσει ποτέ από το μυαλό να αναρωτηθείτε πώς οι γραφές, που χωρίζουν τον έναν άνθρωπο από τον άλλο, θα μπορούσαν να ενώσουν τον άνθρωπο με την ύπαρξη; Πώς θα μπορούσε αυτό που χωρίζει τους ανθρώπους μεταξύ τους να γίνει μια σκάλα για να συνδέσει τον άνθρωπο με την ύπαρξη;

---

* Πάρσοι, ή Παρσοί ή Παρσήδες ή Γουέβροι, ονομάζονται Πέρσες κυρίως πυρολάτρες που πρεσβεύουν τη θρησκεία του Ζωροάστρη, καλούμενη και παρσισμός. (Σ.τ.Μ.)

Πιστεύουμε ότι ίσως βρούμε κάτι στις γραφές. Και όντως βρίσκουμε κάτι σε αυτές· βρίσκουμε λέξεις. Βρίσκουμε λέξεις που προσδιορίζουν την αλήθεια, και απομνημονεύουμε αυτές τις λέξεις. Αποθηκεύονται στη μνήμη μας, και νομίζουμε ότι η μνήμη είναι γνώση.

Η μνήμη δεν είναι γνώση. Το να μάθουμε κάτι και να το απομνημονεύσουμε δεν είναι γνώση. Η γέννηση της γνώσης είναι κάτι πολύ διαφορετικό. Η γνώση φέρνει επανάσταση σε ολόκληρη τη ζωή σας. Η εξάσκηση της μνήμης είναι κάτι άλλο. Με την εξάσκηση της μνήμης κάποιος μπορεί να γίνει αυθεντία, αλλά αυτό δεν ξυπνάει τη σοφία.

Δεν θα διαπράξω την αμαρτία να σας κάνω διάλεξη. Όλοι όσοι κάνουν διαλέξεις είναι βίαιοι και διαπράττουν αμαρτία. Δεν θα σας κάνω διάλεξη. Είμαι εδώ μόνο για να μοιραστώ μερικά πράγματα μαζί σας. Όχι επειδή πρέπει να τα πιστεύετε· οποιοσδήποτε λέει ότι πρέπει να πιστεύετε είναι εχθρός σας. Όποιος λέει να έχετε πίστη είναι ένα εμπόδιο στην αφύπνιση της νοημοσύνης σας.

Είμαστε πιστοί εδώ και πολύ καιρό, και ο κόσμος μας σήμερα είναι το αποτέλεσμα όλης αυτής της πίστης. Μπορεί να υπάρξει ένας πιο σάπιος κόσμος από αυτόν; Πιο διεφθαρμένος; Είμαστε άνθρωποι που είναι πιστοί, και πιστεύουμε εδώ και πολύ καιρό. Μπορεί ο άνθρωπος να οδηγηθεί σε χειρότερη κατάσταση από αυτή που βρίσκεται σήμερα; Μπορεί ο εγκέφαλός μας να είναι πιο σάπιος από όσο είναι σήμερα; Μπορεί να υπάρξει περισσότερος πόνος και περισσότερη ένταση και αγωνία από ό,τι υπάρχουν σήμερα; Είχαμε πεποιθήσεις για πολύ καιρό, και όλος ο κόσμος έχει πίστη – ορισμένοι σε κάποιον ναό, άλλοι σε κάποιο τέμενος, κάποιοι σε εκκλησία· κάποιοι άλλοι στο ένα ή στο άλλο βιβλίο. Κάποιος στον έναν προφήτη, άλλος στον άλλον

προφήτη. Όλος ο κόσμος πιστεύει. Παρά την τόση πίστη, το αποτέλεσμα είναι αυτός ο κόσμος που έχουμε.

Κάποιοι μπορεί να πουν ότι αυτό οφείλεται σε έλλειψη πίστης. Θέλω να σας πω ότι εύχομαι η ύπαρξη να σβήσει όλες εκείνες τις πεποιθήσεις τελείως. Αν η πίστη γινόταν ολοκληρωτική, ο άνθρωπος θα είχε τελειώσει – επειδή η νοημοσύνη του θα είχε καταστραφεί. Η πίστη είναι αντίθετη στη νοημοσύνη. Όποτε λέει κάποιος ότι πρέπει να πιστέψετε αυτά που σας λέει, αυτό που εννοεί πραγματικά είναι ότι δεν χρειάζεται να περπατάτε με τα δικά σας πόδια. Όποτε λέει κάποιος να έχετε πίστη εννοεί: «Γιατί χρειάζεστε μάτια; Έχω εγώ μάτια».

Κάποτε διάβασα μια σύντομη ιστορία…

Ήταν ένας άνδρας σε ένα χωριό που έχασε την όρασή του. Ήταν ένας ηλικιωμένος άνδρας. Ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος άνδρας· γύρω στα ενενήντα. Όλα τα μέλη της οικογένειάς του –και είχε οκτώ γιους– και οι οχτώ γιοι του τού είπαν να κάνει θεραπεία στα μάτια του. Του είπαν ότι οι γιατροί ισχυρίζονταν ότι τα μάτια του μπορούσαν να θεραπευτούν.

Ο ηλικιωμένος απάντησε: «Γιατί χρειάζομαι μάτια; Έχω οκτώ γιους, και αυτοί έχουν δεκαέξι μάτια. Έχουν οκτώ γυναίκες που και αυτές έχουν δεκαέξι μάτια. Έχω τριάντα δύο μάτια να βλέπουν για μένα. Γιατί χρειάζομαι μάτια; Για ποιον λόγο; Μπορώ να ζήσω τυφλός».

Οι γιοι του τού το έλεγαν ξανά και ξανά, αλλά μάταια. Ο ηλικιωμένος δεν συμφωνούσε. Κάθε φορά απαντούσε: «Γιατί χρειάζομαι μάτια; Υπάρχουν τριάντα δύο μάτια στο σπίτι μου».

Οι μέρες περνούσαν. Κάποια μέρα, το σπίτι τους έπια-

σε φωτιά. Τα τριάντα δύο μάτια ήταν όλα έξω, και ο ηλικιωμένος είχε ξεμείνει μέσα. Το σπίτι καιγόταν, ο ηλικιωμένος ήταν μέσα, και τα τριάντα δύο μάτια έτρεξαν έξω. Τότε θυμήθηκε ότι μόνο τα δικά σου μάτια μπορούν να σε βοηθήσουν. Κανενός άλλου τα μάτια δεν μπορούν να βοηθήσουν.

Μόνο η ατομική νοημοσύνη κάποιου μπορεί να του φανεί χρήσιμη· οι πεποιθήσεις που δίδονται από άλλους δεν βοηθούν. Στη ζωή, η φωτιά μάς περιβάλλει συνεχώς. Είμαστε περικυκλωμένοι από τη φωτιά της ζωής είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα. Μόνο τα δικά μας μάτια μπορούν να μας βοηθήσουν, όχι κάποιου άλλου – ούτε του Μαχαβίρα, ούτε του Βούδα, ούτε του Κρίσνα, ούτε του Ράμα. Τα μάτια κάποιου άλλου δεν μπορούν να μας βοηθήσουν.

Αλλά οι ιερείς, οι έμποροι που πουλούν θρησκεία, οι άνθρωποι που εκμεταλλεύονται στο όνομα της θρησκείας, κηρύττουν την πίστη: «Ποια είναι η ανάγκη ύπαρξης της νοημοσύνης; Γιατί πρέπει να σκέφτεστε μόνοι σας; Υπάρχουν ήδη διαθέσιμες σκέψεις. Οι θείες σκέψεις είναι διαθέσιμες· πρέπει να πιστεύετε σε αυτές».

Πιστέψαμε σε αυτές τις σκέψεις, αλλά πέφτουμε όλο και πιο χαμηλά. Η συνείδησή μας διολισθαίνει συνεχώς. Καμία συνείδηση δεν μπορεί να ανυψωθεί μέσω της πίστης. Η πίστη είναι αυτοκτονία. Δεν σας λέω να πιστεύετε σε κάτι· σας λέω να ελευθερωθείτε από όλες τις πεποιθήσεις.

Κάποιος που θέλει να βιώσει την αλήθεια, που θέλει να πλησιάσει το θείο, που θέλει να βιώσει το φως και την αγάπη του θείου, θα πρέπει να θυμάται ότι ο πρωταρχικός όρος είναι να ελευθερωθεί από όλους τους τύπους πεποιθήσεων. Η ελευθερία, η ελευθερία της συνείδησης, η ελευθερία της

νοημοσύνης, είναι ο πρωταρχικός όρος για να γνωρίσετε την αλήθεια. Κάποιος η συνείδηση του οποίου δεν είναι ελεύθερη μπορεί να γνωρίσει όλα τα άλλα, αλλά δεν μπορεί να γνωρίσει ποτέ την αλήθεια. Η ελευθερία της συνείδησης είναι ζωτική για να διαβείτε την πόρτα της αλήθειας.

Οι πεποιθήσεις είναι δεσμευτικοί παράγοντες, σας κάνουν σκλάβους. Οι πεποιθήσεις δημιουργούν δεσμά, σας κάνουν σκλάβους. Οι γραφές και τα δόγματα δημιουργούν δεσμά και σας κάνουν σκλάβους. Είναι απροσδόκητο: γεννιέστε σε ένα συγκεκριμένο σπίτι –και κατά τύχη αυτό είναι το σπίτι ενός ινδουιστή ή ενός μουσουλμάνου– και σας δίδεται μια πίστη από την ημέρα της γέννησης. Για την υπόλοιπη ζωή σας θα λέτε: «Είμαι ινδουιστής, είμαι μουσουλμάνος, είμαι χριστιανός, είμαι τζαϊνιστής». Μπορεί να αποκτηθεί η γνώση μέσω της γέννησης; Έχει το αίμα κάποια σχέση με τη γνώση; Μπορεί ένα σπίτι να έχει κάποια σχέση με τη γνώση; Αν μπορούσαν οι άνθρωποι να γίνουν θρησκευόμενοι ανάλογα με τον τόπο όπου έχουν γεννηθεί, όλος ο κόσμος θα ήταν θρησκευόμενος μέχρι τώρα. Εφόσον ο κόσμος είναι τόσο άθρησκος, αυτό είναι απόδειξη ότι η θρησκεία δεν μπορεί να έχει κάποια σχέση με τη γέννηση – και ωστόσο όλοι μας έχουμε αποκτήσει θρησκεία μέσω της γέννησης. Η απόκτηση της θρησκείας μέσω της γέννησης είναι η βασική αιτία του προβλήματος. Γι' αυτόν τον λόγο η θρησκεία δεν μπορεί να απλωθεί στη Γη.

Κανένας δεν είναι θρησκευόμενος μέσω της γέννησης, γίνεται θρησκευόμενος μέσω της ζωής. Κανείς δεν μπορεί να έχει μια πίστη ή μια πεποίθηση μέσω της γέννησης. Πριν μπορέσει να αφυπνιστεί η νοημοσύνη μας, η κοινωνία μας, η οικογένειά μας, οι γονείς μας, οι δάσκαλοί μας, και οι κήρυκές μας μάς δεσμεύουν με πεποιθήσεις. Πριν μπορέσει

να πετάξει η ευφυΐα μας στον ανοιχτό ουρανό, οι αλυσίδες των πεποιθήσεων την τραβούν προς τα κάτω και τη δένουν στη γη. Κυκλοφορούμε με αυτές τις αλυσίδες για την υπόλοιπη ζωή μας. Δεν μπορούμε ποτέ να σκεφτούμε. Ένας άνθρωπος που έχει μια συγκεκριμένη πίστη δεν μπορεί να σκεφτεί ποτέ, επειδή κοιτάζει πάντα από την πλευρά της πίστης του. Οτιδήποτε σκέφτεται είναι γεμάτο προκατάληψη. Οτιδήποτε σκέφτεται δεσμεύεται από τις προκαταλήψεις του. Οι όποιες σκέψεις έχει είναι πάντα δανεικές και ψεύτικες. Δεν είναι ατομικές του σκέψεις.

Μια σκέψη που δεν είναι δική του, μια νοημοσύνη που δεν είναι δική του είναι ψεύτικες. Δεν έχουν καμία αλήθεια· δεν έχουν καμία αληθινή βάση πάνω στην οποία να μπορεί να χτιστεί η ζωή.

Αυτό που ρωτάω τους ανθρώπους σε όλη τη χώρα είναι: «Έχετε πολλές πεποιθήσεις. Σκέψεις έχετε;». Εκείνοι απαντούν: «Έχουμε πολλές σκέψεις». Ρωτάω: «Είναι κάποια από αυτές δική σας; Ολόδική σας; Ή προέρχονται όλες από άλλους;».

Μπορεί ο πλούτος που ανήκει σε άλλους να παρέχει ζωτικότητα στη ζωή σας; Όλος ο πλούτος του συλλογισμού μας είναι δανεισμένος από άλλους, και ανήκει σε άλλους. Αυτή είναι η πρώτη σκλαβιά του νου. Ο νους πρέπει πρώτα να ελευθερωθεί από αυτή τη σκλαβιά. Η γέννηση ενός νέου ανθρώπου γίνεται δυνατή μόνο όταν ο νους του απελευθερώνεται από όλες τις δανεικές σκέψεις και έννοιες. Θεωρώ την ελευθερία το βασικότερο στοιχείο.

Εκείνοι που θέλουν να προχωρήσουν στην αναζήτηση της αλήθειας, στους οποίους ξυπνάει μια δίψα να μάθουν ποιο είναι το νόημα της ζωής, στους οποίους υπάρχει λαχτάρα να μάθουν τον σκοπό αυτής της αχανούς ύπαρξης και

τα πάντα γύρω μας… Εκείνοι που θέλουν να ξέρουν τι είναι αυτή η έκσταση, τι είναι αυτή η ευτυχία, και τι είναι το θείο, πρέπει να θυμούνται ότι η βασική προϋπόθεση, η πρωταρχική εισαγωγή, είναι να στρέψουν τη συνείδησή τους προς την ελευθερία, να ελευθερώσουν τη συνείδησή τους. Αν θέλουν να έχουν την απόλυτη ελευθερία, θα πρέπει να θέσουν τα θεμέλια της ελευθερίας από το πρώτο κιόλας βήμα.

Είμαστε όλοι δέσμιοι· όλοι μας είμαστε δέσμιοι με τη μία ή την άλλη πίστη. Γιατί είμαστε δέσμιοι; Είμαστε δέσμιοι επειδή, για να μάθουμε, πρέπει να έχουμε θάρρος και να κάνουμε προσπάθεια.

Για να πιστέψουμε, δεν χρειάζεται να έχουμε θάρρος ή να κάνουμε προσπάθεια. Για να έχουμε μια πίστη, δεν είναι ανάγκη να κάνουμε καμία προσπάθεια· δεν είναι ανάγκη να έχουμε πνευματική πειθαρχία. Για να έχετε πίστη σε κάποιον, πρέπει να μην έχετε καθόλου θάρρος, να μην κάνετε καμία προσπάθεια, να μην έχετε καμία πειθαρχία. Θα πρέπει να είστε πολύ οκνηροί και να έχετε τάση προς την αδράνεια· τότε η πίστη έρχεται πολύ φυσικά. Όποιος δεν θέλει να αναζητήσει μόνος του πιστεύει τι λένε οι άλλοι, θεωρεί δεδομένο ότι αυτό που λένε θα πρέπει να είναι αλήθεια.

Οι άνθρωποι είναι εκείνοι που δεν έχουν κανέναν σεβασμό στην αλήθεια, που έχουν πίστη στα κοινά δόγματα για την αλήθεια· κάποιος που δεν έχει αληθινή δίψα για την αλήθεια πιστεύει εύκολα σε σκέψεις που έχουν δοθεί από άλλους. Αν κάποιος έχει πραγματική λαχτάρα για την αλήθεια, δεν θα περιορίζεται από καμία θρησκεία, από κανένα δόγμα ή από καμία σέκτα. Θα ψάξει, θα μάθει μόνος του. Θα αναζητήσει με όλη την ενέργεια της ζωής του – και ο άνθρωπος που αναζητά με αυτόν τον τρόπο θα βρει σίγου-

ρα την αλήθεια. Εκείνος που συνεχίζει να πιστεύει, όχι μόνο χάνει την ευκαιρία να ζήσει, αλλά επίσης δεν βρίσκει την αλήθεια.

Η κατάκτηση της αλήθειας απαιτεί προσπάθεια και πειθαρχία. Όμως αρχίζουμε να πιστεύουμε· είμαστε φοβισμένοι άνθρωποι. Πέφτουμε στα πόδια του οποιουδήποτε. Κρατάμε το χέρι του οποιουδήποτε και θέλουμε να λάβουμε μια εξήγηση για τη ζωή. Θέλουμε να διασχίσουμε το ποτάμι και ανυψωθούμε με τη βοήθεια οποιουδήποτε γκουρού, οποιουδήποτε αγίου. Αυτό είναι αδύνατον. Αυτό είναι απολύτως αδύνατον. Δεν υπάρχει τίποτα πιο αδύνατον από αυτό.

Η ελευθερία είναι η πλέον βασική προϋπόθεση της συνείδησης.

Πώς μπορεί η συνείδησή μας να είναι ελεύθερη; Πώς μπορούμε να ελευθερώσουμε τη συνείδησή μας; Πώς μπορούμε να βγάλουμε από τη φυλακή ένα μυαλό που είναι δέσμιο, φυλακισμένο σε μοτίβα; Θα ήθελα να το συζητήσω εκτεταμένα αυτό μαζί σας σε τρεις ή τέσσερις συνεδρίες. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα ανθρώπινα όντα είναι η απελευθέρωση της συνείδησής τους. Το ζήτημα δεν αφορά κάποιον Θεό, το ζήτημα αφορά την ελευθερία της συνείδησης.

Οι άνθρωποι έρχονται και με ρωτούν αν υπάρχει Θεός. Τους απαντώ: «Ξεχάστε τον Θεό· πείτε μου, είναι η συνείδησή σας ελεύθερη;». Αν κάποιος με ρωτήσει αν υπάρχει ουρανός, αν υπάρχει ήλιος, τι πρέπει να του πω; Θα τον ρωτούσα: «Είναι τα μάτια σου ανοιχτά;». Ο ήλιος υπάρχει, αλλά το ερώτημα είναι αν τα μάτια του είναι ανοιχτά ή όχι. Ο ήλιος υπάρχει, αλλά, για να τον δεις, θα πρέπει να έχεις ανοιχτά μάτια. Το θείο υπάρχει, αλλά η συνείδηση θα

πρέπει να είναι ανοιχτή για να μπορέσει το θείο να πάρει σάρκα και οστά. Πώς μπορεί ο περιορισμένος νους και τα κλειστά μάτια να το δουν;

Ένα άτομο που έχει εμμονή με την πίστη έχει κλειστά μάτια και περιορισμένο νου. Όταν κάποιος έχει πάρει την απόφασή του για μια άποψη, έχει ήδη κάποια αντίληψη. Πριν μάθει, το μυαλό του έχει ήδη κλείσει. Έχει κλείσει τις πόρτες του. Μετά ρωτάει: «Υπάρχει Θεός; Υπάρχει η αλήθεια;».

Για ένα κλειστό μυαλό, σίγουρα δεν υπάρχει ούτε αλήθεια ούτε Θεός. Το πραγματικό ερώτημα δεν είναι αν ο Θεός υπάρχει ή όχι, ούτε αν υπάρχει ψυχή ή όχι, ούτε αν η αλήθεια υπάρχει ή όχι. Το πραγματικό πρόβλημα είναι αν αυτό το άτομο έχει συνείδηση που μπορεί να γνωρίσει. Χωρίς αυτή τη συνείδηση δεν έχει υπάρξει ποτέ, ούτε και θα υπάρξει ποτέ, τρόπος να κατακτήσει τη ζωή ή να μάθει το νόημα της ζωής. Μόνο κάποιος η νοημοσύνη του οποίου είναι τελείως ελεύθερη και ο οποίος έχει κερδίσει την ικανότητα να αντιλαμβάνεται είναι ικανός να γνωρίσει.

Πώς μπορούμε να οδηγήσουμε τη συνείδησή μας προς την απόλυτη απελευθέρωση; Πώς να ανοίξουμε τις πόρτες της; Πώς να ανοίξουμε τα παράθυρά της, έτσι ώστε το φως του ήλιου να μπορεί να μπει μέσα; Πώς να ανοίξουμε τα μάτια μας, ώστε να δούμε αυτό που υπάρχει; Όποτε αρχίζουμε να πιστεύουμε σε κάτι, τα μάτια μας καλύπτονται με μια κουρτίνα, και δεν μπορούμε να δούμε αυτό που υπάρχει· αντί γι' αυτό, αρχίζουμε να βλέπουμε αυτό που πιστεύουμε.

Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν δει ένα όραμα του Κρίσνα ή ένα όραμα του Ράμα ή ένα όραμα του Χριστού. Αυτά τα οράματα είναι πιθανά. Αν αρχίσουμε να πιστεύουμε σε

κάτι, αν έχουμε πίστη και του δώσουμε μια προεξέχουσα θέση στο μυαλό μας, αν συνεχίσουμε να το θυμόμαστε, αν το σκεφτόμαστε και υπνωτίζουμε τους εαυτούς μας συνεχώς με αυτό κάνοντας νηστείες και μετάνοιες, αν το σκεφτόμαστε συνεχώς, αν αποκτήσουμε εμμονή με αυτό με συνεχή σκέψη και πίστη, τότε μπορεί να δούμε ένα όραμα. Αυτό το όραμα δεν θα είναι η αλήθεια, θα είναι μόνο η εκδήλωση της φαντασίας μας. Θα είναι μόνο ένα όραμα των σκέψεών μας. Θα είναι μόνο η προβολή των πεποιθήσεών μας. Θα είναι το δικό μας όνειρο, το οποίο θα έχουμε εμείς γεννήσει. Σε όλο τον κόσμο, άνθρωποι διαφορετικών θρησκειών έχουν διαφορετικά οράματα. Αυτά τα οράματα δεν είναι αληθινά.

Για να έρθουμε πρόσωπο με πρόσωπο με την αλήθεια ως έχει, για να γνωρίσουμε το θείο ως έχει, πρέπει να απορρίψουμε όλες μας τις έννοιες και τη φαντασία μας, να αφήσουμε όλες μας τις εικόνες της φαντασίας να εξατμιστούν, όλες μας τις σκέψεις να εξαφανιστούν, και να μπορέσουμε να κοιτάξουμε χωρίς καμία πίστη μέσα μας. Ένα όραμα που δεν έχει πίστη είναι ένα όραμα της αλήθειας. Ένα όραμα που βασίζεται στην πίστη είναι η προβολή της φαντασίας μας, ένα όραμα της φαντασίας μας. Αυτό το είδος οράματος δεν είναι ένα θρησκευτικό όραμα· αυτό το είδος οράματος είναι η προβολή νοητικής φαντασίας και ονείρων. Αυτή η εμπειρία δεν είναι πραγματική· έχει προετοιμαστεί και έχει κατασκευαστεί από τον ίδιο τον νου. Είναι δημιούργημα του νου· την έχουμε παραγάγει εμείς.

Πολλοί άνθρωποι είχαν ένα τέτοιο όραμα με τον Θεό. Δεν είναι ένα όραμα με τον Θεό επειδή ο Θεός δεν έχει μορφή ή σχήμα. Η αλήθεια δεν έχει μορφή ή χαρακτηριστικά. Για να γνωρίσουμε την αλήθεια που διαποτίζει τα

πάντα, πρέπει να σιωπήσουμε απόλυτα και να αδειάσουμε από τα πάντα.

Αν η συνείδησή μας δεν κάνει καμία επιλογή, αν είναι γαλήνια και απλή, αν δεν ρέουν σκέψεις στο μυαλό μας, αν δεν δημιουργούνται όνειρα μέσα της… Αν η συνείδησή μας είναι τελείως σιωπηλή, σε αυτή τη σιωπή τι θα γνωρίζουμε;

Σε αυτή τη σιωπή, κάτι είναι γνωστό. Σε αυτό το κενό, δημιουργείται μια σύνδεση και μια επαφή με κάτι. Σε αυτή τη γαλήνη, δημιουργείται επαφή με μια θεία κατάσταση. Αυτή η επαφή, αυτή η σύνδεση, αυτή η κατανόηση, αυτή η επίγνωση, αυτή η αντίληψη είναι η αντίληψη του θείου και της αλήθειας.

Για να το επιτύχουμε αυτό, όπως έχω πει, το πρώτο καθοριστικό βήμα είναι να απελευθερωθεί η συνείδηση. Ο νους πρέπει να είναι ελεύθερος από κάθε πίστη· η σκόνη από όλες τις σέκτες και τα δόγματα πρέπει να καθαριστεί.

Έχουμε εμμονή και είμαστε γεμάτοι με το βάρος των σκέψεων, των δογμάτων και των γραφών που κάθονται επάνω μας. Συντριβόμαστε υπό το βάρος τους. Τα τελευταία πέντε χιλιάδες χρόνια τα ανθρώπινα όντα σκέφτονται και το βάρος αυτών των πέντε χιλιάδων χρόνων σκέψης κάθεται στον εγκέφαλο ενός μικρού ανθρώπου. Κουβαλάμε το βάρος όλων των καλλιεργημένων σκέψεων πέντε χιλιάδων χρόνων. Εξαιτίας αυτού του φορτίου, η συνείδησή μας δεν μπορεί να είναι ελεύθερη, δεν μπορεί να ανυψωθεί. Όποτε αρχίζουμε να σκεφτόμαστε, αρχίζουμε να κάνουμε κύκλους με αυτό το βάρος. Υπάρχουν αυλακιές, και εμείς απλώς γυρίζουμε γύρω γύρω σε αυτές τις αυλακιές. Το μυαλό μας γυρίζει γύρω γύρω σαν υποζύγιο που κάνει συνεχώς κύκλους γύρω από το ίδιο πηγάδι.

Πριν μπορέσει κάποιος να εισέλθει στον άγνωστο κόσμο

της αλήθειας, είναι ζωτικής σημασίας για εκείνον να αφήσει πίσω του όλους τους γνωστούς του τρόπους. Πρέπει να αφήσει όλα όσα γνωρίζει, έτσι ώστε να γεννηθεί η γνώση. Πρέπει να αφαιρέσει από μέσα του όλα όσα πιστεύει, ώστε να μπορέσει να δει αυτό που υπάρχει.

Προφανώς όλοι έχετε δει μια δεξαμενή γεμάτη νερό· είναι γεμάτη με νερό που έρχεται απ᾽ έξω. Είναι χτισμένη με τούβλα που είναι ενωμένα σε μια κυκλική βάση από τσιμέντο και το νερό πέφτει εντός της απ᾽ έξω. Από την άλλη, προφανώς έχετε δει και νερό σε ένα πηγάδι. Εκεί, όλες οι πέτρες και η λάσπη αφαιρούνται, και μια πηγή νερού αναδύεται από κάτω. Το νερό στη δεξαμενή θα αλλοιωθεί μέσα σε μερικές ημέρες. Είναι στάσιμο. Το νερό στο πηγάδι, που τροφοδοτείται από μια πηγή, δεν θα αλλοιωθεί. Το πηγάδι έχει πολύ βαθιά σύνδεση με τις ζωοφόρες πηγές του, όπου υπάρχει πολύ νερό· αυτές τελικά συνδέονται με τη θάλασσα. Η δεξαμενή δεν συνδέεται με τίποτα· το νερό που έρχεται απ᾽ έξω τη γεμίζει. Το πηγάδι τελικά συνδέεται με τον ωκεανό· δεν γεμίζει με τίποτα που έρχεται απ᾽ έξω.

Υπάρχουν επίσης δύο ειδών γνώσεις. Το ένα είδος είναι η γνώση της δεξαμενής, η οποία γεμίζει απ᾽ έξω. Σαπίζει πολύ σύντομα. Κανένας εγκέφαλος στον κόσμο δεν είναι πιο σάπιος από τον εγκέφαλο της αυθεντίας. Γίνεται ανίκανος για σωστή σκέψη. Βρίσκεται σε μια ανάπηρη κατάσταση. Τα πάντα εντός του έχουν γεμίσει απ᾽ έξω. Απλώς τα επαναλαμβάνει· είναι σαν ένα μηχάνημα. Οι διαλέξεις μιας αυθεντίας είναι πολύ μηχανικές. Μπορείς να τη ρωτήσεις οτιδήποτε· η απάντηση βρίσκεται ήδη εκεί. Πριν προλάβεις να κάνεις μια ερώτηση, μέσα της η αυθεντία γνωρίζει ήδη τη λύση. Ξέρει την απάντηση. Η απάντηση έχει εισέλθει μέσα της απ᾽ έξω.